

[Madsen-Mygdal.]

noget nyttigt Formaal at komme ind paa Enkeltheder i saa Henseende. Jeg vil kun sige, at til Trods for de handelspolitiske Foranstaltninger af aktiv Beskaffenhed, vi gennem Valutacentralen har truffet, kan jeg kun beklage, at der, efter hvad der er sket, er levnet os saa ringe Plads for de Forhandlinger, som vi maaske gaar i Møde.

Men hvad jeg ønsker at sige til den højtærede Udenrigsminister, er dette, at jeg vil tillade mig som Medlem af dette Ting overfor den Mand, der har et Hovedansvar for Førelsen af vor Udenrigspolitik i dette Øjeblik, at henstille, at vi ikke i kommende Forhandlinger binder os for en lang Periode til en Importordning, som ikke findes noget andet Sted, og som heller ikke vort Land kan være tjent med at bevare i lange Tider. (Udenrigsministeren [P. Munch]: Det er vi enige om). Det glæder mig, at den højtærede Udenrigsminister siger, at det er vi enige om, og jeg noterede ogsaa med stor Tilfredshed, at den højtærede Udenrigsminister udtalte, at dette System kun kan være et Overgangssystem for en kort Tid. Men jeg er ikke enig med den højtærede Udenrigsminister i, at lignende Beføjelser som dem, Regeringen her beder om, ogsaa findes rundt om i Landene. Nej, det vilde være utænkeligt i andre Lande, at en lovgivende Forsamling overlod et saa fuldkomment Mandat alene til en enkelt Mand. Det er den ene Ting, jeg vil anmode den højtærede Udenrigsminister om at betænke, at vi ikke, hvis Forhandlingen kommer til at dreje sig derom, binder vort Land for længere Perioder til et saa naturligt og kunstigt Importsystem, selv om det kun er paa meget begrænsede Omraader, som der her er Tale om.

Og det andet, jeg vil advare imod, er at binde vort Lands Pengevæsen til et andet Lands Pengevæsen. Dette er heller ikke sket noget andet Sted; de Forhandlinger, der førtes i Ottawa om Pengevæsenet, strandede jo, fordi der ikke var Muligheder for dem. I Virkeligheden er det ogsaa unaturligt at foretage en saadan Binding, og jeg advarer meget stærkt imod, at man gaar ind paa Bindinger i saa Henseende, thi det vil sandsynligvis blive Bindinger, som vi ikke er i Stand til at opretholde. Forholdene kan være saa forskellige i de forskellige Lande, at det ikke lader sig gøre, og det vilde da ogsaa være første Gang, noget saadant skete, hvis Danmark for sit Vedkommende indlod sig paa en Binding af den paagældende Art.

Andet og mere ønsker jeg ikke at sige

om disse Forhold, men jeg haaber, at den højtærede Udenrigsminister vil modtage disse to Henstillinger med Velvillie.

Christmas Møller: Til den højtærede Handelsminister har jeg kun et Par ganske korte Bemærkninger at gøre. Den højtærede Handelsminister fortsatte, som han var begyndt, med at tale om noget andet end det, som dog maa være det foreliggende for den højtærede Minister, nemlig hans egen Stilling og hans egne Forpligtelser. F. Eks. sagde den højtærede Handelsminister paa et vist Tidspunkt i sin Tale, at det konservative Folkeparti var afmarcheret med Venstre og med „Landbrugernes Sammenslutning“ og havde givet sig ind alene i et Samarbejde med Venstre. Dette er positivt urigtigt. Den højtærede Finansminister gennemførte for ikke en Uge siden en Toldlov her i Tinget med Tilslutning af det konservative Folkeparti, og den højtærede Handelsminister kan overhovedet ikke bestride, at den 4. August fremsatte det konservative Partis Medlemmer i Valutaudvalget Forslag alene henvendt, saaledes som Situationen var, til den højtærede Regering. Men det bekymrer Ministeren sig overhovedet ikke om. Han tager overhovedet ikke Hensyn til de Kendsgerninger, der faktisk foreligger.

Og naar den højtærede Handelsminister talte om Valutapolitikken og blev ved med, fiskende baade fra mere moderne Udtryk og fra nogle, der er aargamle, at angribe den konservative Valutapolitik, saa spørger jeg ham: kan han angive, hvor Kronens endelige Stilling i Forhold til Guldet vil være? kan den højtærede Handelsminister angive og har han nogen Sinde forsøgt at angive dette? Det var dog naturligere for den højtærede Minister at angive sit eget Partis og sin egen Regerings Stilling. Jeg har stærkt nok sagt, at vi paa en Række Omraader var enige i, at man maatte opretholde en importfordelende Ordning, men at man paa andre Omraader maatte anvende Toldforanstaltninger.

Men Sandheden med Hensyn til Samarbejdet mellem Partierne og mellem Regeringen og Rigsdagens Partier er den, at den højtærede Handelsminister har vist enten svigtende Evne eller svigtende Villie til dette Samarbejde, og naar derfor den højtærede Udenrigsminister nu bemærkede, at Partierne paa en Række Omraader var enige om, hvilke Foranstaltninger der skulde træffes, men sagde, at han savnede Angivelse fra Oppositionens Side i tydeligt Forslags Form af, hvad man vilde sætte i Stedet